

תת"ע 4597/11/15 - יעקב בטוניאשוילי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4597-11-15 מדינת ישראל נ' בטוניאשוילי
תיק חיצוני: 90111287745

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	יעקב בטוניאשוילי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 22.11.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה 1,200 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 30 ימים ופסילה לתקופה של חודש על תנאי למשך שנה.

טענות הצדדים

המבקש טען כי נבצר ממנו להתייצב לדיון שנקבע, מבלי לפרט טענה זו וביקש לבטל את רכיב הפסילה בגזר הדין, אשר לטענתו הושת בגין אי תשלום הקנס, וזאת כיוון ששילם את הקנס במועד שנקבע ע"י מערכת האכיפה. עוד טען כי הפנים את המשמעות, בפרט שפרנסתו תלויה בנהיגה.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהמבקש צירף אישור על תשלום הדו"ח ביום 11.4.16, היינו לאחר שכבר נשפט בהיעדרו ביום 22.11.15.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל

לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא פירט בבקשתו כל סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון והסתפק בטענה כי "נבצר ממנו להתייצב".

ב. בחינת גרימת עיוות דין

לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין בענישה שהוטלה עליו, וזאת נוכח חומרת העבירה ועברו התעבורתי הכולל **ארבע הרשעות זהות**.

יצוין כי על פי עפ"ת 57890-12-13 מאהר יוסף נ' מדינת ישראל שניתן על ידי כב' השופטת הבכירה בדימוס אהד, פסילה בפועל הינו עונש ראוי למי שזו לו עבירה שניה, קל וחומר עת עסקינן בעבירה **חמישית**.

יתרה מכך, כבר נקבע לא אחת כי טענות כנגד חומרת העונש הינן עילות להגשת ערעור ולא לביטול פסק דין/ גז"ד.

יובהר כי רכיב הפסילה שהושת בגזר הדין אינו קשור לתשלום/אי תשלום הקנס.

לפיכך, ובמכלול הנסיבות, לא מצאתי כי במקרה שלפני התקיימו התנאים לביטול גזר הדין.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ז, 27 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.